

SĄD DO SPRAW SŁUŻBY PUBLICZNEJ UNII EUROPEJSKIEJ

Skarga wniesiona w dniu 16 kwietnia 2007 r. — Klug przeciwko Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA)

(Sprawa F-35/07)

(2007/C 140/72)

Język postępowania: niemiecki

Skarga wniesiona w dniu 20 kwietnia 2007 r. — Caleprico przeciwko Komisji

(Sprawa F-38/07)

(2007/C 140/73)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Bettina Klug (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: W. G. Grupp, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja ds. Leków (EMA)

Żądania strony skarżącej

- zobowiązanie pozwanej do przedłużenia umowy zawartej ze skarżącą w dniu 7 lutego 2002;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej zadośćuczynienia w wysokości 200.000 EUR tytułem krzywdy moralnej;
- obciążenie Europejskiej Agencji ds. Leków (EMA) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W skardze skarżąca powołuje się na art. 12 a tytułu II regulaminu pracowniczego (nękanie psychiczne). Skarżąca podnosi, że dokonując oceny pracy skarżącej pozwana przekroczyła granice swobodnego uznania, naruszyła przepisy proceduralne Agencji dotyczące sporządzania oceny i w konsekwencji niezgodnie z prawem nie przedłużyła umowy o pracę ze skarżącą.

W uzasadnieniu skargi skarżąca podnosi, że na skutek nękania psychicznego i braku obiektywnej oceny jej pracy, ocena ta była bardzo niska i w związku z tym umowa o pracę, zawarta ze skarżącą na okres pięciu lat, nie została przedłużona.

Strony

Strona skarżąca: Francisco Caleprico (Bruksela, Belgia) (przedstawiciel: V. Guagliulmi, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uznanie za niepodlegające stosowaniu, na podstawie art. 241 WE, artykułów 12 i 13 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego z powodu ich niezgodności z prawem;
- uchylenie decyzji, w której organ powołujący oddalił w sposób dorozumiany zażalenie wniesione przez skarżącego na decyzję z dnia 12 czerwca 2006 r.;
- uchylenie decyzji Komisji z dnia 12 czerwca 2006 r. w zakresie, w jakim organ powołujący dokonał zaszeregowania skarżącego do grupy AD6/2 zamiast do grupy AD8/3;
- nakazanie Komisji zastąpienia zaskarżonej części decyzji z dnia 12 czerwca 2006 r. częścią, która dokonuje zaszeregowania skarżącego ze skutkiem wstecznym (od dnia 1 lipca 2006 r.) do grupy AD8/3;
- zasądzenie od Komisji kwot, których nie otrzymał w związku z niezgodnością z prawem zaskarżonych decyzji, wraz z odsetkami, które są należne i będą należne;
- nakazanie Komisji naprawienia każdej innej szkody i krzywdy poniesionej i doznanej przez stronę skarżącą, jakie Sąd stwierdzi w niniejszej sprawie;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, wpisany na listę rezerwową konkursu EUR/A/155/2000 ⁽¹⁾ dla stworzenia listy rezerwowej osób, które mogą zostać zatrudnione w grupach A7/A6, zatrudniony został po wejściu w życie rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 723/2004 z dnia 22 marca 2004 r. zmieniającego regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot ⁽²⁾ i zaszeregowany do grupy AD6/2,

Na poparcie swej skargi, podnosi dwa zarzuty:

W pierwszym twierdzi, że decyzja z dnia 12 czerwca 2006 r. dotknięta jest sprzecznością pomiędzy z jednej strony odesłaniem w preambule do art. 31 regulaminu pracowniczego, zgodnie z którym kandydaci powoływani są do grupy określonej w ogłoszeniu o konkursie a z drugiej strony sentencją tej decyzji, która zaszeregowuje go do grupy AD6/2.

W drugim zarzucie podnosi, że w każdym razie sporna decyzja jest niezgodna z prawem, ponieważ opiera się na dorozumianej podstawie prawnej (art. 12 i 13 załącznika XII do regulaminu pracowniczego), która jest niezgodna z prawem z następujących powodów:

- sprzeczność z zasadą pewności prawnej i zasadą ochrony uzasadnionych oczekiwań;
- naruszenie zasady niedyskryminacji i równości traktowania;
- naruszenie zasady racjonalności biorąc pod uwagę to, że stosowanie nowego systemu zależy od okoliczności całkowicie przypadkowej, tj. bycia zatrudnionym przed lub po określonej dacie, bez żadnej innej racji, która uzasadniałaby tę zasadę;
- naruszenie zasady dobrej administracji;
- ewentualnie naruszenie obowiązku uzasadnienia aktów wspólnotowych, o którym stanowi art. 251 WE.

⁽¹⁾ Dz.U. C 147 A z 25.5.2000, str. 10.

⁽²⁾ Dz.U. L 124 z 27.4.2004, str. 1.

Skarga wniesiona w dniu 2 maja 2007 r. — Fernandez García i García Rato przeciwko Trybunałowi Sprawiedliwości

(Sprawa F-41/07)

(2007/C 140/74)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Brígida Fernandez García (Luksemburg, Luksemburg) i Karolina García Rato (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal, avocats)

Strona pozwana: Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie decyzji o powołaniu skarżących na urzędników Wspólnot Europejskich w części, w której dokonują one ich zaszeregowania na podstawie art. 13 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego;
- obciążenie Trybunału Sprawiedliwości kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące, będące laureatami konkursu CJ/LA/25 ⁽¹⁾, do którego ogłoszenie opublikowano przed dniem 1 maja 2004 r., zatrudnione zostały po wejściu w życie rozporządzenia Rady nr 723/2004 (WE, Euratom) z dnia 22 marca 2004 r. w sprawie zmiany regulaminu pracowniczego urzędników Wspólnot Europejskich oraz warunków zatrudnienia innych pracowników. ⁽²⁾

W swej skardze skarżące podnoszą przede wszystkim, że zaskarżone decyzje naruszają ramy prawne ustanowione przez ogłoszenie o konkursie. Na podstawie bowiem art. 13 załącznika XIII do regulaminu pracowniczego zatrudniono je o jedną grupę niżej niż grupa wskazana w ogłoszeniu o konkursie.

Skarżące uważają dalej, że zaskarżone decyzje naruszają art. 5, 29 i 31 regulaminu pracowniczego, a także zasadę równego traktowania i niedyskryminacji. Zaszeregowanie bowiem laureatów tego samego konkursu lub konkursów na tym samym poziomie odbywało się na różnym poziomie w zależności od tego czy zatrudnienie następowało przed czy po wejściu w życie rozporządzenia nr 723/2004.